heliześ mulieri dixit· Vis ut loquar
ꝓ te principi milicie· Et apoſtolus
ait· Si quis ſuorum et maxime do
meſticorum curam non habet: fidem
negauit et eſt infideli deterior· Glō·
Dominus ipſe inſinuans ꝙ a pijs
filijs cura impendenda eſt parenti-
bus. de ſeipſo exemplum conſtituit:
quando de cruce matrem iohāni cō-
mendauit. et alterū ꝓ ſe quodāmo-
do ei filium ꝓuidit· Thomas· Ex lu
mine racōnis dependet tota claritas
et pulchritudo virtutis· mathi· x· E
ſtote prudētes ſicut ſerpentes: et ſim
plices ſicut columbe· luce· xij· Quis
putas eſt fidelis diſpenſator et pru
dens: quem cōſtituit dominus ſuper
familiā ſuā· j· thi· 3 Oportet epiſcopum
prudētē eſſe ꝛc· Eccle· x· Vir ſapiēs
et diſciplinatus nō murmurabit cor-
reptus, ſcit nāqꝫ ꝙ in multis offen-
dimus omnes: et ꝙ incerte ſint pro
uidencie noſtre· Boeciꝰ· Prudencia
nedū que in ꝓſpectu ſunt ſꝫ et rerū
fines metit̄· Jeromiꝰ· Omnes ſumꝰ
in minimis cauti: in maximis negligē-
tes, hoc itaqꝫ fit: ꝙ vbi vera vita ſit
ignoramꝰ· Pe· ra· Quanto maiora
timent̄ eſſe diſpendia: tanto ꝓmpti-
or et ꝑfectior debet eſſe cautela· Ba-
ruch· 3· Diſce vbi ſit prudencia et lu
men oculoꝝ ꝛc· Et qm̄ non habue-
runt ſapiēciā: perierūt ꝓpter ſuā in
ſipēciā· Hugo Prudens ab omnibꝫ
qđ ſibi deeſt q̄rit: nec quātū ſciat ſed
quātū ignorat cōſiderat· Greg· Se
pe dū noſmetipſos plus iuſto diſcu-
timꝰ. de ipſo diſcrecōnis ſtudio indi-
ſcreciꝰ erramꝰ: et mentis nr̄e acies
quo plus cernē nitit̄ obſcurat̄: ꝙ q̄
importune ſolis radios aſpicit tene-
breſcit, ꝓū· 23· Prudēcie tue poē mo
dū· Criſ· Tucius eſt cordas remitti
intēſiꝰ ꝙ̄ ꝓtendi· Remiſſaꝝ nanqꝫ
intenſio artificis pericia cōualeſcit:
ſed que ſemel rupta eſt nullo artifi
cio repatur· Yſidorꝰ Quicquid boni
cum diſcrecōne feceris virtus ē: q̄cq̄d
boni ſine diſcrecōne geſſeris viciū ē·
Virtꝰ eīm īdiſcreta ꝓ vicio deputat̄
Abb moy· Omni conatu dꝫ diſcrecō-
nis bonū v̄tute hūilitatis acquiri: q
nos illeſos ab vtraqꝫ ꝑt nimietate
ſeruare· Phs 3· poli· Ad bonum vi-
rum ꝑtinet. poſſe bene principari et
bene ſubici· Seneca· Qui neſcit ſer
uire: neſcit regnare·

¶ Contra temptacōnem iniquita-
tis aut iniuſticie Ca· 18

Iſaias· Cuſtodite iudicium
et facite iuſticiam: quia iuxta
eſt ſalus mea ut veniat: et iuſticia
mea ut reueletur· Beatus vir qui
facit hoc: et filius hominis qui appre
hēdit iſtud, ꝓū· 28· Viri mali nō co-
gitant iudicium: qui autē requirūt
dominum animaduertunt omnia·
mathei· v· Beati qui eſuriunt et ſiti
unt iuſticiā: qꝛ ꝑi· ſatu, Bernardꝰ Nū
ꝙ̄ iuſtus arbitratur ſe ꝯprehēdiſſe·
nūꝙ̄ d̄t ſatis ē: ſꝫ ſꝑ eſurit ſititqꝫ iu-
ſticiā: ita ut ſi ſꝑ viuēt: ſꝑ quātū in ſe
ē iuſtior eſſe ꝯtēderet, ꝑs· c· v· Beati
q̄ cuſtodiūt iudiciū et faciūt iuſticiā
in oi tp̄e, ꝓū· 16· Initiū vite bo̅e. facē
iuſticiā: et q̄ rcā loq̄t̄ diriget̄· Abhoī
nabiles regi qui agunt impie: quo-
niam iuſticia firmatur ſolium. Me
lius eſt parum cum iuſticia: ꝙ̄ mul-
ti fructus cū iniquitate, Mathi· 6·

Querite regnū dei ⁊ iuſticiam eius.
Rō·vi·Exhibete membra veſtra ſer-
uire iuſticie in ſanctificacōem; p̄·io-
han·ij·Qui facit iuſticiā ex deo eſt.
Sapie·x°·Juſtus ſi morte p̄occu-
patus fuerit.in refrigerio erit; v·Ju-
ſti imppetuum viuēt; io·Juſtum de-
duxit dn̄s p vias rectas; puer·xx·
Sepcies in die cadit iuſt9.Ecclaſ.
19·Et eſt iuſtus qui ſe nimiū ſub-
mittit a multa humilitate:et eſt iu-
ſtus qui inclinat faciem et fingit ſe
non videre qđ ignoratum eſt.Eccla-
ſtes·A·Non eſt homo iuſtus in ter-
ra:qui faciat bonū et non peccet.No-
li eē iuſtus multum:neqz plus ſapi-
as q̄ⁿ nccē eſt, Aug9·Nimia iuſtici-
a incurrit peccatum:tēpata iuſticia
facit pfectos; ſalſitudinem correpcō-
nis amor proximi tēpet:et dilectio-
nem proximi ſal iuſticie condiat.Ju-
ſticia perfecta hec eſt:qua pocius po-
ciora et min9 minora diligim9, An-
ſelm9·Juſticia ē animi libertas tri-
buens vnicuiqz ſcđm ppriam dignita-
tem:maiori reuerēciam·pari cōcor-
diam.minori diſciplinam·deo obe-
diēciam·ſibimet ſcīmoniam·inimi-
co pacīam:egeno operoſam mīam.
Bernħ·Juſticie eſt reddere vnicui-
qz quod ſuū eſt.Tribue ergo tribus
que ſua ſunt:ſuperiori.equali.inferi-
ori·Redde reuerenciam prelato et
obediencia m:quoꝝ altera cordis al-
tera corpis eſt·Tribue equali cōſili-
um quo ignorācia erudiatur:et au-
xiliū quo infirmitas iuuetur·Tri-
bue ſubiecto cuſtodiā vt poſſit caue-
re peccatum:et diſciplinā vt qđ mi-
n9 cauit ~~mīe~~ minime maneat impūitum.Ric-
har°.Perfecta iuſticia iubet inimi-
cos diligere:parentes ppriaqz relin-
quere·illata mala pacienter ferre:
oblatam gloriam vbiqz declinare·
Sed ab huius mundi amatorib9.
quid ſtulcius quid laborioſi9 repu-
tatur:Hinc eſt q̄ᵖ ab eis contēpla-
cio tantope deſideratur.iuſticia ab-
horretur.Eccī·p̄°·Fili cōcupiſcēs ſapi-
enciam ſerua iuſticiā:et p̄bebit eā
dn̄s tibi, Tull.Juſticia virtutis ſplē-
dor eſt maxim9:ex qua viri boni no-
minantur.Jeronim9·Omnes virtu-
tum ſpecies vno iuſticie nomine cō-
tinentur·Homo deo ſuppoſitus iu-
ſticiam pcipit·cōpat9 amittit:quia
quiſquis ſe auctori bonoꝝ compat:
bono qđ accepat ſe priuat, Greg.
Hūana iuſticia diuine iuſticie cōpata
iniuſticia ē:q̄z lucerna in tēbris ful-
gē cernit·ſʒ in ſolis radijs poſita tē-
brat; yſaie·6x·Quaſi pān9 mēſtrua-
te vniuſe iuſticie nrē, Amb°·Male
ſe rectū putat:q̄ regulā ſūme rāci-
dis ignorat·Juſticia ē q̄ nil alienū
rēdicat:que cuilibet dat qđ ſuū eſt:
que negligit ppriā vtilitatē vt ſuet
cōmunē eq̄tatē.Pria iuſticia in deū:
Scđa in pxīam:Tercia in pentes:
Qrta in ōnes rēdit·Greg·Sic nō-
nūq̄ grauj9 eſt pc̄m diligē q̄ perpe-
trare:ita nequi9 eſt odiſſe iuſticiam
q̄ non feciſſe·Qđ peccatorēs volup-
tatē eſtimāt:hoc iuſti pcul dubio pe-
nā putāt·Juſt9 mirāda agit et ob-
pbria recipit:vt qui exire foras p
laudes potuit·rpulſus contumelijs
ad ſemetipſum redijt:et eo robuſti-
us intus ſe in deo ſolidat quo foris
non inuenit vbi requieſcat·:

Jtem quidam ſup illud pu̇. 28. Ju-
ſtus quaſi leo confidēs abſqȝ terro-
re erit. Juſticia ſublimis v̄tus ē et
difficilime practicabilis: tum ex pte
multiplicis ſcie que ad ipam requi-
rit: tū eciā ex pte maxime fortitudi-
nis, Unde ſcriptū ē eccle. 2. Uſqȝ ad
mortem certa ꝓ iuſticia. Teſte nā-
qȝ beato bernardo: paupertas et paci
encia ꝑrequirūtur ad ipam. Ait em̄.
Beatus eſt ille qui ad terreā nō cur
uatur, qui ad celeſtia totus erigitur.
qui diuini voluntati humilit̄ ſubicit̄:
cui⁹ mediū non exiēs ab extremis
paupertate ⁊ paciēcia regulatur. Ob
hanc tantam difficultatem imperfe
ctis ſuadetur ut ad eam practicādā
non facile accedāt: ſicut dicit̄ ecclesi.
vij. Noli querere fieri iudex. niſi va
leas virtute irrumpere iniquitates:
ne forte extimeſcas faciē potētis. et
ponas ſcandalum in agilitate tua.
Nota. qui abſqȝ magna prudencia
et fortitudine iuſticiā exercere ꝑſu-
mit: et ſe periculo et ipam cōtemptui ex-
ponit, pu̇. 27. In loco magnatorum
ne ſteteris. Uſqȝ adeo ē difficilit̄ pra
cticabilis: ut ec̄ ſci et pfā viri ſe ſub-
trahāt q̄ſi nō ſibi cōfidētes. ut ad eā
ſufficiāt. Qd̄ eciā apte in miſtris iu-
ſticie appaēt: q̄ ꝑ mg̃na pte ſt̄ hoīes
diſſolute vite. Pe. bleſ. Officiū offici
aliū hodie ē iura cōfundē. lites ſuſci-
tare. trāſactiones reſcindē. dilacōes
innectere: ſupprimē veritatē. inhiare
actionibus. fouere mēdaciū. queſtū
ſequi. etatē vendē: vſurias ꝯtinuare.
Caucius ergo agit qui ſe ad opera
mīe humilitatis. et caritatis deponit: et
ſublimia exercicia iuſticie illis di-
mittit qui ad ea ſufficiūt. Dixit q̄dā
nobile verbū: cū ꝑdicare debēt ad ꝓ-
uocādū populū in cauſa ecc̄ie cuiuſ-
dam ut ꝑ ea cōſidēt pugnēt, Nolo: qȝ
et ſi forte vna cauſa ꝑt eſſe iuſtior
altera in pricipio tn̄ execucō ē oīo in
iuſta: qn̄ illi affligūt qui vtiqȝ inter
eſſe nō habent. Ali⁹ dixit, qȝ res ma
le vadunt ideo ſecurius ē latere: q̄m
ſe foris queſtioībȝ immiſcere. Pe. ra.
Nichil adeo gloſe lucet in iudice: ſi-
cut amare ⁊ exhibere iuſticiam ſine
omni accepcōne pſone. Teſte em̄ ci-
cerone ꝓuerbialiter dicitur. Exuit
pſonam iudicis: quiſquis amicū in-
duit. Equitas cū iudex obſequitur:
ſiniſtrā odij. vel amoris dextram ne-
ſcit. Nam talis debet eſſe iuris mini
ſter: ut i eius manū nullius auctori-
tate pſone. titubet aut vacillȝ libra
iuſticie. Caſſi. Tam diu iudex dicit̄
q̄m diu et iuſtus putatur: quia no-
men quod ab equitate ſumitur per
ſupbiam non tenetur. Profeſſionē
conſtat eſſe iuſticie legum pitos iu-
dices ordinare: quia non facile erro-
ris vicio ſordeſcit. quē doctrina pur-
gauerit. Non eſt heſitacōnis metus:
vbi non eſt iudicis venalis audit⁹.
Yſidorus. Grauius lacerātur pau-
peres a prauis iudicibus: q̄m a cru-
entiſſimis hoſtibus. Nullus autem
predo tam cupidus in alienis: q̄ iu-
dex iniquus in ſuis. Sepe iudices
praui cupiditatis cauſa aut diffe-
runt aut ꝑuertunt iudicium: nec fi-
niunt cepta pcium negocia: quouſ-
qȝ marſubia eorum qui cauſantur
exhauriant. Quando em̄ iudicant.
non cauſam ſed dicta cōſiderāt: tūc

ſicut ſunt neglige̅tes in diſcuſſione
cauſantiu̅:ſic in eoꝝ da̅pno ſolliciti
ſu̅t. Qui iuſticia̅ qua̅ gratis impti-
ri debuit accepco̅e pecuie ve̅dit:frau-
de in deo ꝑpetrat q̅n ecia̅ recte iudi-
cat. Seneca. Quiſq̅s iuſticia̅ ſectari
deſideras:ꝑmus deu̅ time et ama vt a-
meris a deo. Amab eni̅ deu̅ ſi i̅ hoc il-
lu̅ imitateris ut velis o̅ib9 ꝓdeſſe:
nulli noce̅. Et tu̅c te viru̅ iuſtu̅ ap-
pellabu̅t o̅es:ſeq̅ntur. venerabu̅tur.
dilige̅t. Ita iuſticie regula tene̅da
e̅. vt reuere̅cia diſcipline ei9 nec mi-
nima neglige̅tie co̅itate deſpca̅ vile-
ſcat:neq3 ſeueriori atrocitate dura-
ta gra̅m hu̅ane amabilitatis amit-
tat. Ab alio expectes qd alteri fece-
ris:ꝑſtabis p̄ntib3 pietate̅. ꝯgnatis
dilco̅em:pace̅ cu̅ o̅ibus he̅bis. bellu̅
cu̅ vicijs:ꝑſtabis amicis fide̅ o̅ib3
eq̅tate̅ In oib3 diſcas ſerue̅ pietati.

¶ Co̅tra te̅ptaco̅es puſillanimita-
tis et ꝑſu̅pco̅is. ¶ Ca. 19.

Joſue. p̄. Co̅fortare et eſto ro-
buſtus valde. Noli metuere ⁊
noli timere:q2 tecu̅ eſt dn̅s de9 tuus
in o̅ibus ad quecu̅q3 ꝑrexeris. To-
bie. 7. Forti aimo eſto: In ꝑximo e̅
vt a deo cureris. ꝓu̅. 29. Vir ſapie̅s
fortis e̅. Sap. x. Omniu̅ pote̅tior e̅
ſapie̅cia. Ps. Fortitudo mea et laus
mea dn̅s. Et iteru̅. Auxiliu̅ meum
a dn̅o:q̅. f. c. et. terra̅. Iere. 22. Ma-
ledict9 vir qui confidit in ho̅ie. et po-
nit carnem brachiu̅ ſuum:⁊ a domi-
no recedit cor ei9. Ioh. 17. Qui manz
in me et ego i̅ eo hic fert fructum mu̅l-
tum:quia ſine me nichil poteſtis fa-
cere. Phil. 4. Ego didici in quib9 ſu̅
ſufficiens eſſe. Scio et humiliari:ſci-
o et habundare. Vbiq3 et in omni-
bus inſtitutus ſu̅: et ſaciari et eſu-
rire et habundare et penuriam pa-
ti. Omnia poſſum in eo qui me con-
fortat. Aug9. Qui vera virtute for-
tis eſt:nec temere audet nec incon-
ſulte timet. Eccli. 27. Homo ſc̅us
in ſapie̅cia manz ſicut ſol:nam ſtul-
tus ſicut luna mutatur. Ambroſi9.
Sapiens non metu frangitur. non
poteſtate mutatur. non attollitur
proſperis:non triſtibus mergitur.
Vbi enim ſapie̅cia:ibi virtus, ibi co̅-
ſtancia et fortitudo. Sapiens ergo
idem eſt aimo. non minuitur. no̅ au-
getur reꝝ mutaco̅ibus:nec ut par-
uulus fluctuat ut circu̅feratur om-
ni vento doctrine:ſꝫ manet ꝑfectus.
in criſto fundatus. radicat9 in fide.
Siquide̅ in duobus gn̅ibus forti-
tudo ſpectatur animi. Primo vt ex-
teriora corpis ꝑ minimis he̅at:et q̅-
ſi ſuperflua deſpicie̅da magis q̅ ex-
petenda ducat. Scd̅o ut ea que
ſumma ſunt omneſq3 res inquib9 e̅
honeſtas. preclara animi intentio-
ne vſq3 ad effectu̅ proſequat:ij. co̅.
vi. Exhibeamus noſmetipſos ſicut
dei miniſtros in multa paciẽa:ꝑ ar-
ma iuſticie a dextris ⁊ a ſiniſtris:ꝑ
gloriam et ignobilitate̅. ꝑ infamia3
et bonam fama̅. Ieroni9. Iuſtia for-
tis viri eſt nec aduerſis frangi nec ꝓ-
ſperis ſubleuari:ſed in vtroq3 ee̅ mo-
deratu̅. Per bonam famam ⁊ mala̅
a dextris et a ſiniſtris criſti miles
graditur:nec laude extollitur. nec
vituperatione frangitur:non diui-
cijs tumet. non confunditur pauper-
tate:et leta contempnit et triſtia.